

[Borgbjerg.]

heden kan Cigaretindustrien godt bære den her foreslaaede Told- og Skatteforhøjelse, for, skriver Finansministeriet, siden 1923, da vi fik den sidste Forhøjelse af Cigaret-skatten, er for det første Arbejdslønnen gaaet ned — det betyder nu ikke saa overordentlig meget i denne Industri, men dog noget, skriver Finansministeren —, og dernæst er Tobaksprisen gaaet ned — det paa vises ved Tal, og det betyder særdeles meget, skriver Finansministeren —, og endelig er Kronen gaaet i Pari, hvad der betyder særdeles meget for Industrien ved Indførselen af Raastoffer.

Maa jeg for Resten i denne Sammenhæng, da jeg nævner Ordet: Raastof, gøre opmærksom paa, at medens den højtærede Finansminister forleden stod og roste sig og sin Told- og Skattepolitik, fordi man søgte at komme bort fra og i høj Grad var kommet bort fra Told paa Raa- og Hjelpe-stoffer, saa har dette jo ingenlunde forhindret den højtærede Finansminister i denne meget høje Told paa Raastoffet for Tobaksindustrien til Besværliggørelse og Fordyrelse for denne Industri.

Men altsaa Finansministeriet udvikler, at det, at Kronen er gaaet i Pari, har gjort Raastoffet meget billigere. Ud fra de tre Udgiftsnedsættelser — gennem Arbejdslønnen, Tobakspriserne og Parikronen — mener man altsaa, at Cigaretindustrien er i Stand til at bære denne Forhøjelse paa 1½ Mill. Kr.

Det er en interessant Skrivelse, siger jeg. Nu mener de 3 Partier, der er enedes i Udvalget og med Ministeren, at naar det kan godtgøres, at en Industri paa Grund af forskellige Omstændigheder, Nedsættelse i Raastofprisen, i Arbejdsløn o. s. v., er kommet til at bære sig, er kommet til at gaa godt, saa har Statskassen Lov til — ja, jeg kan vel egentlig godt bruge det Udtryk, hvis Anvendelse kom saa stærkt frem her under Formueskattens Behandling — at konfiskere Fortjenesten for denne Privatindustri, konfiskere betyder jo blot at inddrage i Fiskus, i Statskassen. Det mener man, at man har fuld Ret til. Industrien bærer sig godt, altsaa tager vi dens overskydende Udbytte. Her er ikke noget, der hedder Angst for Hønen, som lægger Guldgæg, her er ikke Tale om alle de Betæneligheder, man havde ved Formue- og Indkomstskatten, da der var Tale om at lade Formuebesidderne betale et vist rimeligt Vederlag for det store Privilegium, de har. Nej, alle disse Betragtninger, alle disse Principper er sporløst forsvundet her, hvor Talen er om en Forhøjelse af den indirekte

Beskatning. Ført videre ud vil det sige, at man ogsaa vil kunne anvende denne Fremgangsmaade overfor en hel Del andre Industrier. Finansministeriet kan gøre op, at f. Eks. Sukkerindustrien bærer sig særdeles godt, giver en udmærket Afkastning, der er ogsaa sket en Nedsættelse i Arbejdslønnen o. s. v., altsaa har Statskassen Ret til at konfiskere det overskydende Udbytte. Noget lignende kunde man maaske gøre gældende overfor Cementindustrien. Der er jo skabt en Slags Monopol, en Trust, den giver godt Udbytte, har meget høje Priser, vi inddrager i Statskassen, hvad den efter Ministerens og Flertallets Mening maatte tjene for meget. Ja, jeg anbefaler det ærede Medlem Hr. Korsgaard, det ærede Medlem Hr. Holstein og andre, som har talt saa meget om Konfiskation, at overveje en lille Smule, hvordan de selv stiller sig, naar Talen er om indirekte Beskatning. Det er kun, naar der er Tale om direkte Beskatning, at denne Angst for Konfiskation gør sig gældende. Naar der er Tale om indirekte Beskatning, faar Piben en helt anden Lyd.

Man kan stille sig mere eller mindre tvivlende til Spørgsmaalet, om nu denne Told- og Skatteforhøjelse virkelig vil medføre en Forhøjelse af Priserne eller ej. Vi fra socialdemokratisk Side mener, at skulde man nu til at røre ved Tobaksbeskatningen, vilde det være rigtigt at gaa til en virkelig og rationel Revision. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard erkendte jo ogsaa ved første Behandling, at Skalaen ingenlunde var god, han mente, at Ministerens Forslag snarest gik i Retning af noget daarligere, og det er jo ikke blevet væsentlig forbedret ved den Skala, som det ærede Medlem nu selv er gaaet med til. Naar dette Lovforslag gennemføres — og nu er der jo Sikkerhed for Gennemførelsen —, forhøjes den nuværende Tobaksbeskatning, der andrager 35 Mill. Kr., til op imod 37 Mill. Kr., altsaa netop en lignende Sum, som Formueskatten i Øjeblikket andrager. Men medens der er Tale om at nedsætte Formueskatten med 10 Mill. Kr., fra 37 til 27 Mill. Kr., skal altsaa nu Tobaksbeskatningen yderligere forhøjes fra 35 Mill. Kr. til op imod 37 Mill. Kr. Vi mener, at den samlede Tobaksbeskatning er mere end høj nok, er rigelig høj. Vi har tilbudt at være med til en Revision af denne Beskatning, hvorunder vi ogsaa kunde gaa med til visse fornuftige formaalstjenlige Omlægninger, men uden videre her at gaa til en Forhøjelse paa 1½ Mill. Kr., maaske mere, uden at der sker tilsvarende eller større Nedsættelser af en mere ondartet indirekte